

BESTRIJDING DER TUBERCULOSE ALS VOLKSZIEKTE.

Ter voldoening aan het verzoek om mijn meening in zake het voorstel „*Arnhem en O.*”, en mijn opmerkingen omtrent de prae-adviezen van dr. HEIJERMANS en dr. POLAK DANIELS kenbaar te maken, zij het mij vergund dit zoo kort mogelijk te doen, zonder op de argumenten der prae-adviseurs afzonderlijk in te gaan.

1. Aangezien de instelling van de „commissie van onderzoek naar de wijze van bestrijding der tuberculose als volksziekte *en tot reorganisatie der N. C. V.*”¹⁾ feitelijk enkel het gevolg is geweest van niets anders dan „een huiselijken twist in den boezem der N. C. V.” (over de tot dusverre gevolge wijze van bestrijding, over de leiding en de organisatie der N. C. V.), was het m. i. beter geweest, indien de Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst zich officieel niet met de oplossing van dezen twist had ingelaten.

2. Nu dit eenmaal was geschied, stond de officieele vertegenwoordiger der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst in zijn prae-advies niet meer geheel objectief tegenover het voorstel „*Arnhem en O.*”.

3. Dat de Ned. Vereeniging voor Paediatrie en de A. N. V. „Het Groene Kruis” het wenschelijk hebben geoordeeld een eigen rapport over de tuberculose-bestrijding te doen uitbrengen, om uit hun vereenigingen de communis opinio te doen kennen, mag toch voor de Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst allerminst reden zijn, zelf het niet te doen. Integendeel: het is reeds meer dan tijd, dat eindelijk eens de Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst zich officieel en zelfstandig met dit vraagstuk bemoeit, en qua talis het *leidend beginsel bij de praktische bestrijding der tuberculose als volksziekte* aangeeft, omdat aan al de gezamenlijke artsen — van den eenvoudigen plattelandshuisarts tot den bacterioloog-specialist — in de oplossing van deze materie nog steeds de meest belangrijke rol van allen toekomt. Men bedenke hierbij, dat het rapport der N. C. V.-commissie wordt uitgebracht aan den Raad van Bestuur der N. C. V., en niet aan de Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst, en dat dit dus ook niet officieel aan de beoordeeling der afdelingen, noch aan die der algemeene vergadering wordt onderworpen (evenmin bijv. als het rapport van de Ned. Vereeniging voor Paediatrie).

4. Punt 3 klemt des te meer, omdat de minister van binnenlandsche zaken heeft toegezegd bereid te zijn een staatscommissie in te stellen, en vooral ook, omdat hij bezig is een „tuberculose-wet” te ontwerpen. Gelijk ook bij het ontwerpen van de ziekte-verzekerings- en invaliditeits-wet is geschied, en bij de praktische toepassing hiervan juist ook met het oog op de tuberculosebestrijding alsnog zal dienen te geschieden, dient ook met de voorbereiding van dit alles de Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst officieel zich tijdig in te laten, van haar inzichten te doen blijken, en niet in het achterste gelid te staan, afwachtende de dingen, die komen zullen.

5. Komt aan de N. C. V. de „centrale organisatie der tuberculosebestrijding”, aan de Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst komt „het aangeven van het leidend beginsel”. Wordt met de inzichten, wenschen en belangen der artsen, welke enkel uit het maatschappij-rapport kunnen blijken, meer rekening gehouden, dan zal ook van hen meer actieve medewerking verwacht kunnen worden.

6. Op grond van bovenstaande acht ik het zeer wenschelijk het voorstel „*Arnhem en O.*” te steunen.

Uithuizen, 10 Juni 1918.

F. TIJDENS.

DE SPECIALISTEN EN DE MAATSCHAPPIJ.

I.

Met geweld wordt zelden wat goeds bereikt. In het vorig nummer van dit *Tijdschrift* lezen wij, dat de Amsterdamsche Specialisten-Vereeniging op een vergadering besloten

¹⁾ Niet, gelijk dr. POLAK DANIELS in het laatste nummer schrijft: „commissie tot reorganisatie van de bestrijding der tuberculose”.